

Les queixes del ministre

written by Josep Maria Loperena | 9 d'abril de 2019

El ministre de l'Interior del govern socialista de Pedro Sánchez va posar el crit al cel quan va conèixer la notícia: l'Ajuntament de Barcelona havia col·locat una placa en memòria dels milers i milers de persones que van ser torturades a la Prefectura Superior de Policia durant els interrogatoris. El seu titular, Fernando Grande-Marlaska, va considerar que Ada Colau a més de ficar-se on no li demanen, era indiscreta, falsa i inoportuna. Va negar aquests sinistres episodis, que tant els torturats com els botxins van revelar des de la clandestinitat, i que ara són testimonis de domini públic. En els calabossos de la Via Laietana, els membres de la Brigada politicosocial franquista practicaven entre altres turments, la gota serena, la banyera, l'empulguera, el torn i l'agullada. Els honestos funcionaris, que van exigir al ministre que la placa fos retirada, són membres del Sindicato Unificado de Policía (SUP), els mateixos que ara menteixen i calumnien en el judici al Procés. Van cremar el tauler perquè el seu contingut "representava una estigmatització al col·lectiu de policies nacionals".

Grande-Marlaska no va poder contenir els impulsos. Els policies tenien raó, ha conclòs. Va remetre una carta de queixa a l'alcaldeessa proclamant, entre altres perles, el perill que suposava confondre institucions democràtiques de l'Estat amb un règim polític del passat. Ha afegit que des de 1978 la Prefectura de Via Laietana és un lloc de treball modèlic en el qual molts homes i dones valerosos defensen la Constitució. Aquest singular ministre, reconvertit al PSOE de Sánchez, va rebre resposta a les seves reaccionàries queixes. Devia fulminar amb la mirada la maleïda hemeroteca, amb el mateix odi que els rebels i sediciosos catalans van dirigir a la Guàrdia civil. A partir del seu nomenament com a jutge a l'Audiència Nacional van sorgir centenars de despropòsits i

disbarats:

Va fer detenir els empresaris Azpiroz i Saralegui per haver pagat l'impost revolucionari a ETA; va prohibir manifestacions a Euskadi contra el criteri del fiscal general de l'Estat, va citar a declarar a Arnaldo Otegi, i a altres líders de l'esquerra abertzale, per convocar una roda de premsa en ple procés de pau; va desautoritzar el congrés de Batasuna; va arrestar Gorka Agirre, dirigent del PNB, com a presumpte membre de la trama d'extorsió d'ETA, i va prohibir una conferència del ja citat Otegi en el Fòrum Tribuna Barcelona. Però la seva major mostra de liberalitat i democràcia va ser la incoació d'un sumari per un delictes d'injúries al príncep hereu contra els humoristes d'*El Jueves* Manel Fontdevila i Guillermo Torres. Malgrat tot això, els alts mandataris de la Justícia d'Espanya van considerar que tenia mèrits més que suficients per ocupar un càrrec de vocal en el Consell General del Poder Judicial.

Al Ministre de l'Interior socialista, a qui molts ciutadans consideren un polític demòcrata, equitatiu i liberal, li ha caigut la careta. Grande-Marlaska s'ha mostrat com el que és, un gloriós i destacat membre del bàndol franquista, que no ha dubtat a defensar els torturadors de Via Laietana davant les seves víctimes. La seva lapidària frase: ja no existeixen les clavegueres de l'Estat, així ho acredita.